

CRIDA DE L'APLEC DE LA ROSA A LURDES I AL CASTELL 2013

Presentació de Francesc Terricabras i Felius

A càrrec de Teresa Mirambell i Lleopart

Senyor alcalde, senyors regidors, amics de la Comissió de l'Aplec i de l'Esbart.

Molt bon dia a tothom.

Estic molt contenta que la comissió de l'Aplec hagi elegit el Dr.Terricabras com a cridaner i m'hagi elegit a mi com a presentadora. Per mi, el Dr.Terricabras és un gran amic,a part d'haver compartit amb ell quaranta anys de la nostra vida laboral.

Ell va acabar la seva carrera de metge amb 22 anys; era l'any 1966. Va fer els seus primers passos com a metge a l'hospital de Sant Joan de Déu amb el seu cosí, el Dr. Lluís M.Terricabras, que era especialista en ortopèdia infantil. En emmalaltir el seu pare,va venir a Tona a suplir-lo com a metge de capçalera, com ho havien fet el seu pare i el seu avi.

En acabar la carrera de medicina va fer l'especialitat de metge d'empresa,i va exercir-la dins del nostre municipi: va ser metge d'Estabanell i Pahisa, Macson, Filbò..., i va establir vincles molt estrets amb els habitants del nostre poble. El 1986 va ser elegit president de la delegació de Vic del Col·legi Oficial de Metges de Barcelona, on va fer una feina encomiable. Va ostentar aquest càrrec 12 anys, fins el 1998.

El Dr. Terricabras ha estat un professional implicat amb els seus pacients i amb els professionals de la comarca, ja siguin de l'àmbit de l'atenció primària o de l'atenció especialitzada. En la major part dels casos han tingut una relació cordial i moltes vegades han passat a ser bons amics. Ha estat l'administrador de molts problemes de l'ànima que afecten el cos. Qui no ha rebut un cop a l'espatlla seguit d'un "ÀNI-

Les roseraires majors entrant i sortint, Carme García i Mireia Tordera, el traginer major Pol Puigdomènech, Teresa Mirambell, Francesc Terricabras i membres de l'Ajuntament, de la Comissió de l'Aplec i de l'Esbart, al despatx de l'alcaldia, poc abans de la crida (Foto Pla - Arxiu Municipal)

MOS!''?. Paraules que han estat molt més beneficioses que alguns tractaments, a vegades no del tot necessaris.

Amb la inauguració del Casal d'Avis es va fer encara més palesa la seva vessant humana. No hi ha hagut demanda que s'hagi fet des del Casal que no hagi estat corresposta amb la seva visita, tant si ha estat urgent com si no. La relació amb els residents i els professionals sempre ha estat de confiança i gairebé es podria dir de complicitat incondicional.

En els seus inicis ser metge de capçalera comportava moltes hores de guàrdia, però es disposava de molt temps per fer les visites i escoltar els pacients. Tots recordem la sala d'espera de casa seva plena de gom a gom, però sense nervis. Era una època on encara teníem temps per anar al metge sense presses, i el metge ens podia visitar també sense presses.

Ha viscut en primera persona la reforma de l'Atenció Primària. El 1993 va ser agosarat i va integrar-se a treballar al CAP amb la resta de professionals de la salut que en aquells moments treballaven a Tona. Van apostar per tirar endavant un projecte encoratjador, però que comportava molts canvis a tots nivells: organitzatius, de persones i de costums...

Tot plegat, però, era per sumar i sempre sumar en benefici de les persones que havien d'utilitzar els serveis de salut.

L'1 de febrer de 1997 va assumir la Direcció de l'Àrea Bàsica de Salut de Tona, fins el 31 de maig del 2004. Aquells qui han treballat amb ell coincideixen en dir que va ser un director just, accessible, humà, que feia i deixava fer, sempre en benefici de les persones de les quals s'havia de tenir cura.

Carme García i Puig, roseraire major del 71è Aplec de la Rosa a Lurdes i al Castell (Foto Pla - Arxiu Municipal)

Cal remarcar també que el 2009 se'l va fer Fill Predilecte de Tona.

Per ell, el primer són les persones, sigui l'hora que sigui, sigui el lloc on sigui; i el més important: sigui qui sigui la persona que el pugui necessitar.

En definitiva, ens ha acompanyat en els bons moments, en les situacions més compromeses i en el final del camí, facilitant el pas en aquelles situacions de la vida que vénen pujada amunt. Per damunt de tot és una gran persona, la qual, amb el seu tarannà i amb el coneixement immens de les persones i del municipi, segur que té un munt d'històries per explicar. I és ben clar també que reparteix estimació per Tona i per tot arreu on va.